

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 251.

84de Møde.

Tirsdagen den 25de Juni.

(Forts.)

Schytte (fortsat): Det ligger, saavidt jeg skjønner, i Sagens eiendommelige Natur, at der ikke kan eller bør opstilles faste Principer i dette Lovforslag. Jeg troer derfor, at Lovforslaget ret heldigt har rammet, hvad der efter Omstændighederne kan og bør gøres. Jeg troer ikke letteligt, at man skulde nærmere kunne angive de Regler, der efter Forholdene kunde gives, end her har været Tilfældet. Jeg troer navnlig, at man kan og bør have Tillid til de Erstatningscomiteer, der ere bragte i Forslag, thi alene disse vilde i de givne Tilfælde paa selve Stedet kunne anstille Undersøgelse og dømme om Erstatnings Størrelse og Værd, og jeg tilstaaer, jeg anseer det for en Forbedring ved det oprindelige fra Regjeringen udgaaede Lovforslag, at der i nærværende Forslag indeholdes, at 3 Mænd af Regjeringen skulle udvælges til at deeltage i Erstatningscomiteen; dette antager jeg ikke alene for en Forbedring, fordi derved vil komme mere Genhed i hele Bedømmelsen og Afgjørelsen af Sagerne i de forskellige Amter og Districter, men ogsaa for en Forbedring, fordi det forekommer klart, at derved er gjort, hvad efter Omstændighederne kunde gøres, for at Erstatningen kan udfindes og retfærdigt fordeles. Det Hverv, denne Comitee har at overtage, er vissefelig ikke ganske let, men, som jeg tillod mig at yttre før, ere dog Fordringerne, for den største og for den langt overveiende Deel af den Beskaffenhed, at Regnestykket lader sig opgjøre, idet Bevistlighederne ere klare, og det er saaledes kun med Hensyn til den mindre Deel, efter mit Skøn kun maastee 8, om hvis Størrelse der kan være Tvivl. Men selv her til maa jeg bemærke, at denne Deel falder paa det Nærmeste ene paa Veile Amt, og navnlig

paa Fredericia og Kolding, og det er bekendt, at der for dette Amts Vedkommende foreligge saadanne med megen Omhyggelighed udførte Forarbejder, at det meget vil lette Erstatningscomiteen Udførelsen af dens Hverv.

Med Hensyn til adskillige Uttringer og Meninger, der ere fremsførte i Anledning af Erstatningen, vil jeg endnu tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Man har saaledes sagt, at Taxationerne vare meget vilkaarlige, at man f. Ex. ved Taxationer, hvorved Dvæget taxeredes hjemme uden offentlig Control, var let tilbøielig til at see det i bedre Tilstand, end det virkelig var; fremdeles at Taxationer for Beskædigelser paa Marker, Skove og Bygninger havde faaet et andet Udfald ved den ene Taxation end ved den anden. Naar Eligt opstilles, faaer det let Præg af, at Vedkommende, om man end ikke vil sige, at de have begaaet en Uredelighed, dog ikke have været saa nøieregnende, men Sagen lader sig meget godt forklare. Jeg vil tage Tilfældet med en Skov, som ved den 1ste Taxation af Mænd hjemme, uden offentlig Control, var taxeret til en højere Sum end den, der udkom, efterat Taxationen var foretagen efter offentlig Undersøgelse. For det Første troer jeg, at det er meget vanskeligt for de offentlige Autoriteter, efterat Skoven er fældet, alene af Stubbene, som staae paa Jorden, med Sikkerhed at bedømme Tabet Størrelse og Beskaffenhed, og den første Taxation kan derfor mulig være rigtigere end den sidste, men der er ogsaa et andet Hensyn. Den første Taxation er foretagen af Mænd, som have seet Skoven i dens frodige Væxt; der er en Tilvæxt i selve Skoven, som de kunne tage med i Betragtning. Det er Noget, som har Værdi, som gaaer i Kjøb og Salg mellem Mand og Mand, som har en større Værdi end den absolute Værdi af Effectet, end den Priis, det ellers paa anden Maade, f. Ex.